

spoorbaanzijde. Kijkend door de Korte Meijerkampiaan kon zij nog net haar ouderlijk huis zien. In april 1944 overleed mijn grootmoeder. Mijn vader was opgepakt en tewerkgesteld in het voormalige ‘Moffrika’ en daar zat mijn moeder met drie kleine kinderen aan een spoorbaan waar ‘s nachts munitietreinen over reden met erboven geallieerde bommenwerpers die daar op loerden. Al gauw trokken we bij haar vader in en hebben daarna onze hele jeugd hier doorgebracht. De kinderen zijn allemaal vanuit dit huis getrouwd.

Ik kan mij nog goed herinneren dat in de jaren 40 en 50 in het voorjaar beerputten opengingen om de stinkende inhoud over de groentetuinen achter de huizen te verspreiden. Als men dat dan allemaal tegelijk deed dan viel het nog wel mee, maar nee hoor, men deed het om de beurt, zodat je drie weken in de stank zat.

In 1961 was die ellende afgelopen:

toen werd er gelukkig riolering aangelegd.

In 1973 overleed mijn vader en bleef mijn moeder dus alleen achter. Zij verhuisde in 1978 naar Cuyk waar al een zus van mij woonde. In 1994 is zij daar overleden. Bij haar verhuizing in 1978 heb ik het huis van de gezamenlijke erven gekocht en ben er tot nu toe “met geen tien paarden uit te trekken”, zoals men dat wel eens zegt. Vindt maar eens een huis met zulke rustige achterburen als wij hebben!

Tot slot iets waar we allemaal vaak over praten. De huidige OZB-waarde is *f* 559.000,—. Het is een groot verschil ten opzichte van de prijs waarvoor mijn opa het huis in 1899 kocht: *f* 2.400,— en dat was toen een hoop geld bij een weekloon van bijna acht gulden.

Jan Horst

Wie kent de meisjes op deze foto?

